

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ

Αριθμός Απόφασης 1989/2019

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Κωνσταντίνο Βουλγαρίδη, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Αθανάσιο Αθανασόπουλο, Πρωτοδίκη, Γεωργία Γεωργακοπούλου, Πρωτοδίκη - Εισηγήτρια και την Γραμματέα Όλγα Οικονόμου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 31-01-2019 για να δικάσει την υπόθεση, μεταξύ :

ΤΟΥ ΚΑΛΟΥΝΤΟΣ - ΕΝΑΓΟΝΤΟΣ :

ο κατοίκου Αθηνών Αττικής () ο οποίος παραστάθηκε, κατά την επ' ακροατηρίω εκφώνηση της υπόθεσης, μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου του Σταύρου Ανδρουτσόπουλου (Α.Μ. 029033 Δ.Σ.Α.), ο οποίος κατέθεσε νομότυπα προτάσεις.

ΤΩΝ ΚΑΘ' ΩΝ Η ΚΛΗΣΗ - ΕΝΑΓΟΜΕΝΩΝ : 1) Του εδρεύοντος στην Αθήνα Αττικής (Δημητσάνας 8, Αμπελόκηποι) σωματείου με την επωνυμία «Σύνδεσμος Εταιρειών Επανδρωμένων Υπηρεσιών Ασφαλείας» (Σ.Ε.Ε.Υ.Α.), νομίμως εκπροσωπούμενου, το οποίο δεν παραστάθηκε δια πληρεξουσίου δικηγόρου, κατά την επ' ακροατηρίω εκφώνηση της υπόθεσης, ως προς το οποίο δηλώθηκε, από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του ενάγοντος, παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής, 2)

κατοίκου Αθηνών Αττικής (Λεωφ. Μεσογείων 479 - Αγία Παρασκευή), ο οποίος δεν παραστάθηκε δια πληρεξουσίου δικηγόρου, κατά την επ' ακροατηρίω εκφώνηση της υπόθεσης, ως προς τον οποίο δηλώθηκε, από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του ενάγοντος, παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής, 3) ι, κατοίκου
 Μεταμόρφωσης Αττικής (Σωρού 7), ο οποίος παραστάθηκε, κατά την επ' ακροατηρίω εκφώνηση της υπόθεσης, δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Παναγιώτη Ανδρικόπουλου (Α.Μ. 021173 Δ.Σ.Α.), ο οποίος κατέθεσε νομότυπα προτάσεις, 4) **Παναγιώτη Κοντολέοντος** του Ιωάννη, κατοίκου Μεταμόρφωσης Αττικής (Σωρού 7), ο οποίος παραστάθηκε, κατά την επ' ακροατηρίω εκφώνηση της υπόθεσης, δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του Αναστασίου Πασσά (Α.Μ. 014016 Δ.Σ.Α.), ο οποίος κατέθεσε νομότυπα προτάσεις, 5) κατοίκου Αθηνών Αττικής
 (Δημητσάνας 8, Αμπελόκηποι), ο οποίος δεν παραστάθηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο και 6)

*Λεωφ. Μεσογείων
 Η Αθήνα*

ο οποίος παραστάθηκε, κατά την επ' ακροατηρίω εκφώνηση της υπόθεσης, δια της πληρεξουσίας δικηγόρου του Μοίρας - Μυρτούς Παπασαράντη (Α.Μ. 015322 Δ.Σ.Α.), ο οποίος κατέθεσε νομότυπα προτάσεις.

Ο καλών - ενάγων ζητά να γίνει δεκτή η από 06-06-2014 κλήση του, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού, με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 843/12-06-2014 (γενικό αριθμό κατάθεσης 66281/2014) προσδιορισθείσα για την ως άνω αναγραφόμενη δικάσιμο, δια της οποίας επαναφέρεται προς συζήτηση η από 18-11-2009 αγωγή του, η οποία κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού, με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 12049/20-11-2009 (γενικό αριθμό κατάθεσης 224616/2009) προσδιορισθείσα για την 20-10-2011, οπότε και δεν εκφωνήθηκε λόγω απεργίας των δικαστικών υπαλλήλων και αποχής των δικηγόρων και κατόπιν επαναφοράς της με την από 31-10-2011 κλήση (υπ' αριθμ. πραξ. καταθ. 2370/2011) προσδιορίσθηκε για την 05-06-2014, οπότε και ματαιώθηκε λόγω διενέργειας δημοτικών, περιφερειακών εκλογών και ευρωεκλογών.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά τα αναφερόμενα στις προτάσεις τους.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
 ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Κατά την επ' ακροατηρίω εκφώνηση της υπόθεσης, δεν παραστάθηκε, ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο ο πέμπτος των

9ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1887/2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(τακτική διαδικασία)

εναγομένων, c Ο ενάγων προσκομίζει την υπ' αριθμ. 8662/22-11-2009 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας του Πρωτοδικείου Αθηνών Κανέλλας Πατεροπούλου, δυνάμει της οποίας επικυρωμένο αντίγραφο, της κρινόμενης αγωγής, με πράξη κατάθεσης και προσδιορισμού δικασίμου, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα, με επιμέλειά του, στον πέμπτο των εναγομένων (άρθρ. 122, 123, 126 περ. δ', 127, 128 και 139 ΚΠολΔ), καλούμενο να παραστεί κατά τη συζήτηση της αγωγής την 20-10-2011. Κατά την δικάσιμο αυτή η υπόθεση δεν εκφωνήθηκε λόγω απεργίας των δικαστικών υπαλλήλων και αποχής των δικηγόρων και κατόπιν επαναφοράς της με την από 31-10-2011 κλήση (υπ' αριθμ. πραξ. καταθ. 2370/2011) προσδιορίσθηκε για την 05-06-2014, οπότε και ματαιώθηκε λόγω διενέργειας δημοτικών, περιφερειακών εκλογών και ευρωεκλογών, με αποτέλεσμα να επαναφέρεται εκ νέου προς συζήτηση δια της από 06-06-2014 κλήσης (υπ' αριθμ. πραξ. καταθ. 66281/843/12-06-2014) του ενάγοντος. Ωστόσο, δεν προσκομίζεται υπό του ενάγοντος έκθεση επίδοσης, εκ της οποίας να αποδεικνύεται ότι επιδόθηκε εμπρόθεσμα και νομότυπα αντίγραφο της επίδικης κλήσης, δια της οποίας επαναφέρεται η υπό κρίση αγωγή προς εκδίκαση, κατά την αναγραφόμενη στην αρχή της παρούσας δικάσιμο. Συνεπεία αυτών, θα πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη η συζήτηση της αγωγής, ως προς τον πέμπτο των εναγομένων, λόγω μη κλήτευσης αυτού.

Επειδή, κατά τη διάταξη του άρθρου 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να απαιτήσει να αρθεί η προσβολή και να μην επαναληφθεί στο μέλλον, ενώ αξίωση αποζημίωσης σύμφωνα με τις διατάξεις για τις αδικοπραξίες δεν αποκλείεται, κατά δε το άρθρο 59 ΑΚ και στην περίπτωση του άρθρου 57 ΑΚ, το δικαστήριο με την απόφασή του, ύστερα από αίτηση αυτού που έχει προσβληθεί και αφού λάβει υπόψη το είδος της προσβολής, μπορεί επιπλέον να καταδικάσει τον υπαίτιο να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη αυτού που έχει προσβληθεί. Η ικανοποίηση συνίσταται σε πληρωμή χρηματικού ποσού, σε δημοσίευμα, ή σε οτιδήποτε επιβάλλεται από τις περιστάσεις. Τέτοιο προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι και η τιμή και η υπόληψη κάθε ανθρώπου. Περαιτέρω, κατά το άρθρο 914 ΑΚ, όποιος ζημιώσει άλλον παράνομα και υπαίτια έχει υποχρέωση να τον αποζημιώσει, κατά δε το άρθρο 932 ΑΚ σε περίπτωση αδικοπραξίας, ανεξάρτητα από την αποζημίωση για την περιουσιακή ζημία, το δικαστήριο μπορεί να επιδικάσει εύλογη κατά την κρίση του χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. Αυτό ισχύει ιδίως για εκείνον που έπαθε προσβολή της υγείας, της τιμής ή της αγνείας του ή στερήθηκε την ελευθερία του. Για να γεννηθεί αξίωση προστασίας από προσβολή της προσωπικότητας κατά τις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914, 932 ΑΚ θα

πρέπει η προσβολή να είναι παράνομη, να αντίκειται δηλαδή σε διάταξη που απαγόρευε συγκεκριμένη πράξη, με την οποία προσβάλλεται έκφανση αυτής, είναι δε αδιάφορο σε ποιο τμήμα δικαίου βρίσκεται η διάταξη που απαγορεύει την προσβολή. Έτσι, η προσβολή μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, όπως εξύβριση, απλή δυσφήμιση ή συκοφαντική δυσφήμιση που προβλέπονται και τιμωρούνται από τις διατάξεις των άρθρων 361, 362 και 363 ΠΚ. Σε περίπτωση που ο δράστης δεν γνώριζε το ψεύδος του γεγονότος που ισχυρίστηκε ή διέδωσε ή είχε αμφιβολίες γι' αυτό, δεν στοιχειοθετείται μεν το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμισης σε βάρος άλλου, παραμένει όμως ως έγκλημα η απλή δυσφήμιση, που προσβάλλει επίσης την προσωπικότητα του άλλου σε βαθμό μη ανεκτό από την έννομη τάξη. Όμως, ως αστικό αδίκημα η δυσφήμιση θεμελιώνεται υποκειμενικώς και σε απλή αμέλεια του δράστη και συνεπώς όποιος από πρόθεση ή από αμέλεια ισχυρίζεται ή διαδίδει προς τρίτους γεγονότα αναληθή που βλάπτουν την επαγγελματική ή γενικότερα την οικονομική ελευθερία άλλου και κατ' αυτήν την έννοια θίγουν την τιμή και την υπόληψή του, προσβάλλοντας παρανόμως την προσωπικότητα του, έχει υποχρέωση, εφόσον γνωρίζει ή υπαιτίως αγνοεί την αναλήθεια των γεγονότων αυτών, να αποζημιώσει τον παθόντα και να ικανοποιήσει και την ηθική βλάβη του. Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 362 και 363 ΠΚ, για τη στοιχειοθέτηση της αντικειμενικής υπόστασης αμφοτέρων των άνω εγκλημάτων απαιτείται ισχυρισμός ή διάδοση από τον υπαίτιο, με οποιονδήποτε τρόπο και μέσο ενώπιον τρίτου, για κάποιον άλλο, γεγονός που θα μπορούσε να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του. Ως ισχυρισμός θεωρείται η ανακοίνωση προερχόμενη ή εξ ίδιας πεποιθήσεως ή γνώμης ή εκ μετάδοσης από τρίτο πρόσωπο. Αντίθετα διάδοση υφίσταται, όταν λαμβάνει χώρα μετάδοση της από άλλον γενομένης ανακοίνωσης. Ο ισχυρισμός ή η διάδοση επιβάλλεται να γίνεται ενώπιον τρίτου. Αυτό το οποίο αξιολογείται είναι το γεγονός, δηλαδή οποιοδήποτε συμβάν του εξωτερικού κόσμου, αναγόμενο στο παρόν ή παρελθόν, υποπίπτον στις αισθήσεις και δυνάμενο να αποδειχθεί, αντίκειται δε προς την ηθική και ευπρέπεια. Αντικείμενο προσβολής είναι η τιμή και η υπόληψη του φυσικού προσώπου. Η τιμή του προσώπου θεμελιώνεται επί της ηθικής αξίας, η οποία πηγή έχει την ατομικότητα και εκδηλώνεται με πράξεις ή παραλείψεις. Δεν αποκλείεται στην έννοια του γεγονότος να υπαχθούν η έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσης, ακόμη δε και χαρακτηρισμός, οσάκις αμέσως ή εμμέσως υποκρύπτονται συμβάντα και αντικειμενικά εκδηλωτικά στοιχεία, τα οποία στη συγκεκριμένη περίπτωση συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας, δηλαδή μόνον όταν συνδέονται και σχετίζονται με το γεγονός κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικώς να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, άλλως μπορεί να αποτελούν εξύβριση κατά το άρθρο 361 ΠΚ (ΑΠ 308/2016, ΑΠ 389/2016, ΑΠ 1078/2015

*ξεχωρίστηκε
Η Εισηγήτρια*

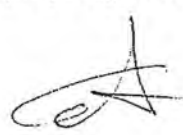
3ο φύλλο της υπ' αριθμ. 589/2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(τακτική διαδικασία)

ΝΟΜΟΣ). Τέλος, κατά το άρθρο 367 παρ. 1 περ. α' - δ' ΠΚ το άδικο των προβλεπόμενων, στα άρθρα 361 επ. του ίδιου Κώδικα, πράξεων αίρεται, μεταξύ των άλλων περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο αυτό, και όταν πρόκειται για εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή σε ανάλογες περιπτώσεις (περ. γ' και δ'). Επομένως, αιρομένου του άδικου χαρακτήρα των προαναφερθεισών αξιόποινων πράξεων (με την επιφύλαξη, όπως κατωτέρω, της ΠΚ 367 παρ. 2) αποκλείεται και το στοιχείο του παρανόμου της επιζήμιας συμπεριφοράς ως όρος της αντίστοιχης αδικοπραξίας του αστικού δικαίου. Έτσι, η προβολή περίπτωσης του άρθρου 367 παρ. 1 του ΠΚ αποτελεί αυτοτελή ισχυρισμό καταλυτικό της αγωγής του προσβληθέντος λόγω άρσης του παρανόμου της προσβολής. Όμως, ο άδικος χαρακτήρας της προσβολής, ως προς τις εξυβριστικές ή δυσφημιστικές εκφράσεις που περιέχει, δεν αίρεται λόγω δικαιολογημένου ενδιαφέροντος κλπ. και συνεπώς παραμένει η ποινική ευθύνη των κατά το νόμο υπευθύνων, άρα και η υποχρέωσή τους προς αποζημίωση κατά το αστικό δίκαιο, όταν συντρέχει μία από τις περιπτώσεις της 367 παρ. 2 ΠΚ, και εν προκειμένω όταν οι επίμαχες κρίσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία του αδικήματος της συκοφαντικής δυσφήμισης των άρθρων 363-362 ΠΚ που προαναφέρθηκαν (ΑΠ 599/2016, ΑΠ 308/2016, ΝΟΜΟΣ).

Με την κρινόμενη αγωγή του ο ενάγων εκθέτει τα εξής : Ότι είναι νόμιμος εκπρόσωπος και διαχειριστής δυο εταιρειών παροχής υπηρεσιών ασφαλείας, η μια εκ των οποίων είναι μέλος του πρώτου των εναγομένων σωματείου. Ότι το έτος 2009 ανακάλυψε ότι η εταιρεία «Group 4 securicor» (G4S), ομοίως μέλος του πρώτου των εναγομένων, παρανομεί και δεν τηρεί τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις, υπογράφοντας συμβάσεις φύλαξης προσφέροντας ως τιμή ποσό κατώτερο του συμφωνηθέντος με την κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας και εν συνεχεία αναθέτει την εκτέλεση των συμβολαίων της σε υπεργολάβους, προκειμένου να μην παρανομεί και να μετακυλύει την ευθύνη σε τρίτους. Ότι αναγκάσθηκε να καταγγείλει την παράνομη συμπεριφορά της G4S, εκτός των άλλων και στο πρώτο των εναγομένων, καλώντας το να λάβει μέτρα, ενώ υπέβαλε μηνυτήρια αναφορά και ενώπιον του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Ότι κατά την διάρκεια συμμετοχής του στο πρώτο των εναγομένων είχε διαπιστώσει παρατυπίες κατά την διάρκεια των εκλογών, αλλά και άλλα ζητήματα τα οποία αφορούσαν την λειτουργία του πρώτου των εναγομένων. Ότι απέστειλε εξώδικη δήλωση – πρόσκληση προς το πρώτο των εναγομένων αιτούμενος απαντήσεις επί ερωτημάτων του, το οποίο αρνήθηκε να του χορηγήσει έγγραφα και του γνωστοποίησαν ότι δεν έχουν πραγματοποιήσει καμία γενική συνέλευση. Ότι στη γενική συνέλευση της 29-04-2008 εξέθεσε

τις θέσεις του και εμφανίσθηκε ο έκτος των εναγομένων, ο οποίος ζήτησε να θέσει υποψηφιότητα για μέλος του Δ.Σ., με αποτέλεσμα την επανεκτύπωση των ψηφοδελτίων, την διόρθωση με διορθωτικό υγρό των βιβλίων της δικαστικής αντιπροσώπου και την καθυστέρηση της διαδικασίας. Ότι σε συνέχεια της από 26-04-2009 επιστολής – καταγγελίας του προς το πρώτο των εναγομένων και της αδιαφορίας αυτού, την 17-06-2009 προέβη σε δημοσίευμα στην εφημερίδα «Απογευματινή», στο οποίο ανέφερε γεγονότα τα οποία είχαν υποέσει στην αντίληψή του και αποδεικνύονταν με έγγραφα, χωρίς πρόθεση να βλάψει τη φήμη του πρώτου των εναγομένων, αλλά να προασπίσει τα συμφέροντα των εταιρειών του κλάδου και των εργαζομένων. Ότι το πρώτο των εναγομένων, κατόπιν λήψης ομόφωνης απόφασης από το Δ.Σ. του, αποτελούμενο από τους λοιπούς των εναγομένων, κατέθεσε εναντίον του την από 14-09-2009 έγκληση κατηγορώντας τον ότι το επίμαχο δημοσίευμα ήταν ψευδές και δυσφημιστικό. Ότι κατόπιν αυτών άσκησε κατά του δεύτερου, τρίτου, τέταρτου, πέμπτου και έκτου των εναγομένων την από 21-10-2009 έγκλησή του για τις πράξεις της ψευδούς καταμήνυσης, της ηθικής αυτουργίας σε ψευδορκία μάρτυρος και της ψευδορκίας μάρτυρος. Ότι τα όσα ανέφερε σχετικά με την μη διενέργεια γενικής συνέλευσης, μεταφοράς της έδρας του σωματείου και τον τρόπο διενέργειας των εκλογών ήταν αληθή και τα γνώριζαν οι εναγόμενοι. Ότι οι ανωτέρω ενέργειες των εναγομένων, εκ των οποίων οι τρίτος και τέταρτος των εναγομένων είναι υψηλόβαθμα στελέχη της G4S είναι παράνομες και υπαίτιες και έθιξαν την τιμή και την υπόληψή του, προκαλώντας του ηθική βλάβη για την οποία θα πρέπει να λάβει χρηματική ικανοποίηση. Με το ιστορικό αυτό, κατόπιν παραίτησης από το δικόγραφο της υπό κρίσης αγωγής ως προς το πρώτο και τον δεύτερο των εναγομένων, ζητά : 1) Να γίνει δεκτή η αγωγή του, 2) Να υποχρεωθούν οι εναγόμενοι και κατόπιν της προαναφερόμενης παραίτησης και τροπής του αιτήματος από καταψηφιστικό σε έντοκο αναγνωριστικό με επ' ακρατηρίω δήλωση του πληρεξουσίου δικηγόρου του ενάγοντος, η οποία επαναλήφθηκε στις κατατεθείσες προτάσεις του, να αναγνωρισθεί ότι ο οφείλουν να του καταβάλουν ο τρίτος και ο τέταρτος των εναγομένων το ποσό των 79.955 ευρώ, έκαστος και ο πέμπτος και ο έκτος των εναγομένων το ποσό των 49.955 ευρώ, έκαστος, 3) Να κηρυχθεί η εκδοθησομένη απόφαση προσωρινά εκτελεστή και 4) Να καταδικασθούν οι εναγόμενοι στη δικαστική του δαπάνη. Με το, ως άνω, περιεχόμενο και αιτήματα η αγωγή συζητείται νομότυπα, καθώς ο ενάγων κατέθεσε προτάσεις και όλα τα αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα, που επικαλείται στην αγωγή του, εντός της νόμιμης προθεσμίας, κατ' άρθρο 237 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, η αγωγή αρμοδίως εισάγεται ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου, το οποίο είναι καθ' ύλη και κατά τόπο αρμόδιο (14 παρ. 2, 18 και 22 ΚΠολΔ), κατά την τακτική διαδικασία, είναι ορισμένη, καθώς περιέχει όλα τα απαιτούμενα

*ξεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια*

4ο φύλλο της υπ' αριθμ. 1987/2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(τακτική διαδικασία)

στοιχεία προς δικαστική της εκτίμηση, καθώς εξειδικεύεται σε τι συνίσταται η προσβολή του ενάγοντος, απορριπτομένης της υποβληθείσας υπό των εναγομένων ένστασης και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 914, 932, 346 ΑΚ και 176 ΚΠολΔ, εκτός από το αίτημα να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινώς εκτελεστή το οποίο μετά τον περιορισμό του αιτήματος από αναγνωριστικό σε καταψηφιστικό καθίσταται πλέον μη νόμιμο και επομένως απορριπτέο. Πρέπει, επομένως, η αγωγή να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική βασιμότητά της.

Ο τρίτος των εναγομένων, με τις παραδεκτά υποβληθείσες έγγραφες προτάσεις του, οι οποίες κατατέθηκαν – με τα αναφερόμενα σε αυτές αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα - νομότυπα εντός της νόμιμης προθεσμίας και ειδικότερα την 10-01-2019, αρνήθηκε την αγωγή και ζήτησε την απόρριψή της ως νόμω και ουσία αβάσιμης, ισχυριζόμενος ότι τα όσα ανέφερε ο ενάγων στην δημοσίευση της 17-06-2009 στην εφημερίδα «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» είναι αναληθή και δυσφημιστικά και ο πραγματικός λόγος αντιπαράθεσής του με την G4S είναι η πρόθεσή του να αποσπάσει χρήματα από την πολυεθνική «Group 4 securicor», ενώ δεν υφίστατο εκ μέρους του πρόθεση προσβολής του ενάγοντος, αλλά ούτε αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμπεριφοράς του και της ζημίας του ενάγοντος. Επίσης, υπέβαλε : α) ένσταση ελλείψεως παθητικής νομιμοποίησης ως προς το πρόσωπό του, β) ένσταση του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ, διότι η άσκηση της επίδικης έγκλησης, έγινε προς διαφύλαξη και ικανοποίηση των έννομων συμφερόντων του πρώτου των εναγομένων και γ) ένσταση καταχρηστικής άσκησης, κατ' άρθρο 281 ΑΚ, της υπό κρίση αγωγής, οι οποίες προβάλλονται παραδεκτά, και πρέπει να εξετασθούν κατ' ουσίαν.

Ο τέταρτος των εναγομένων, με τις παραδεκτά υποβληθείσες έγγραφες προτάσεις του, οι οποίες κατατέθηκαν – με τα αναφερόμενα σε αυτές αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα - νομότυπα εντός της νόμιμης προθεσμίας και ειδικότερα την 10-01-2019, ενώ κατέθεσε και προσθήκη εντός της νόμιμης προθεσμίας, αρνήθηκε την αγωγή και ζήτησε την απόρριψή της ως νόμω και ουσία αβάσιμης, ισχυριζόμενος ότι τα όσα ανέφερε ο ενάγων στην δημοσίευση της 17-06-2009 στην εφημερίδα «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» είναι αναληθή και δυσφημιστικά και ο πραγματικός λόγος αντιπαράθεσής του με την G4S είναι η πρόθεσή του να αποσπάσει χρήματα από την πολυεθνική «Group 4 securicor», ενώ δεν υφίστατο εκ μέρους του πρόθεση προσβολής του ενάγοντος, αλλά ούτε αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμπεριφοράς του και της ζημίας του ενάγοντος. Επίσης, υπέβαλε : α) ένσταση του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ, διότι η άσκηση της επίδικης έγκλησης, έγινε προς διαφύλαξη και ικανοποίηση των έννομων

συμφερόντων του πρώτου των εναγομένων και β) ένσταση καταχρηστικής άσκησης, κατ' άρθρο 281 ΑΚ, της υπό κρίση αγωγής, οι οποίες προβάλλονται παραδεκτά, και πρέπει να εξετασθούν κατ' ουσίαν.

Ο έκτος των εναγομένων, με τις παραδεκτά υποβληθείσες έγγραφες προτάσεις του, οι οποίες κατατέθηκαν – με τα αναφερόμενα σε αυτές αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα - νομότυπα εντός της νόμιμης προθεσμίας και ειδικότερα την 10-01-2019, ενώ κατέθεσε και προσθήκη εντός της νόμιμης προθεσμίας, αρνήθηκε την αγωγή και ζήτησε την απόρριψή της ως νόμω και ουσία αβάσιμης, ισχυριζόμενος ότι τα όσα ανέφερε ο ενάγων στην δημοσίευση της 17-06-2009 στην εφημερίδα «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ» είναι αναληθή και δυσφημιστικά, ενώ δεν υφίστατο εκ μέρους του πρόθεση προσβολής του ενάγοντος, αλλά ούτε αιτιώδης σύνδεσμος μεταξύ της συμπεριφοράς του και της ζημίας του ενάγοντος. Επίσης, υπέβαλε ένσταση του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ, διότι η άσκηση της επίδικης έγκλησης, έγινε προς διαφύλαξη και ικανοποίηση των έννομων συμφερόντων του πρώτου των εναγομένων η οποία προβάλλεται παραδεκτά, και πρέπει να εξετασθεί κατ' ουσίαν.

Από την εκτίμηση των καταθέσεων των μαρτύρων, ενός για την πλευρά του τρίτου των εναγομένων και ενός για την πλευρά του έκτου, καθώς δεν υποβλήθηκε αίτημα εξέτασης μαρτύρων από τους λοιπούς διαδίκους, όπως αυτές περιλαμβάνονται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά συνεδρίασης και των εγγράφων, που νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν οι διάδικοι, είτε προς άμεση απόδειξη, είτε προς συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, λαμβανομένων υπόψη και των διδαγμάτων της κοινής πείρας, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά : Ο ενάγων τυγχάνει νόμιμος εκπρόσωπος και διαχειριστής των εταιρειών παροχής υπηρεσιών ασφαλείας :

Η πρώτη των εταιρειών του, τυγχάνει από το έτος 2004 μέλος του σωματείου με την επωνυμία «Σύνδεσμος Εταιρειών Επανδρωμένων Υπηρεσιών Ασφαλείας» (Σ.Ε.Ε.Υ.Α.), όπως αυτό εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. 6581/2003 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και καταχωρήθηκε με αύξοντα αριθμό 24994 στα βιβλία σωματείων του Πρωτοδικείου Αθηνών. Ο ενάγων δια της από 26-04-2009 επιστολής – καταγγελίας του παραπονέθηκε στον Σ.Ε.Ε.Υ.Α. ότι έτερο μέλος αυτού και συγκεκριμένα η εταιρεία «Group 4 Securicor» (G4S) παρανομεί και δεν τηρεί τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις, υπογράφοντας συμβάσεις φύλαξης προσφέροντας, ως τιμή, ποσό κατώτερο του συμφωνηθέντος με την κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας και εν συνεχεία αναθέτει την εκτέλεση των συμβολαίων της σε υπεργολάβους, προκειμένου να μην παρανομεί και να μετακυλύει την ευθύνη σε τρίτους, καλώντας τον

πρωτόδικη
Η Εισαγγελέτρια

παράλληλα να λάβει μέτρα, προς προάσπιση των συμφερόντων των μελών του. Ο Σ.Ε.Ε.Υ.Α. δεν προέβη σε κάποια ενέργεια και ο ενάγων δημοσιοποίησε τα παράπονά του στο φύλλο της 17-06-2009 της εφημερίδας, ημερήσιας κυκλοφορίας, με τον τίτλο «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ», δημοσιεύοντας άρθρο, δικής του σύνταξης, με τον τίτλο «Η καταπάτηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στην Ελλάδα από την πολυεθνική Group 4 Securicor υπό την κάλυψη του Σ.Ε.Ε.Υ.Α.». Στο επίμαχο άρθρο κατηγορούσε τον Σ.Ε.Ε.Υ.Α. ότι δεν έχει πραγματοποιήσει καμία γενική συνέλευση εδώ και 5 χρόνια, ότι οι υπεύθυνοι του Σ.Ε.Ε.Υ.Α. αρνήθηκαν να του χορηγήσουν με δαπάνες του αντίγραφα των βιβλίων πρακτικών γενικής συνέλευσης, ότι ως δικηγόρος του Σ.Ε.Ε.Υ.Α. στις τελευταίες εκλογές παρουσιάστηκε ο δικηγόρος της «Group 4 Securicor», ότι εκλογικές διαδικασίες γίνονται με έτοιμα ψηφοδέλτια, τα οποία αλλάζουν τελευταία στιγμή με διορθωτικό υγρό και στις τελευταίες εκλογές, οπότε και τον έθεσαν στην εφορευτική επιτροπή, δεν υπήρχε καν η υπογραφή του, ότι επί σειρά ετών ουδεμία ενημέρωση υπάρχει προς τα μέλη, ότι πρόεδρος του σωματείου είναι ο (τρίτος των εναγομένων) διευθύνων σύμβουλος της «Group 4 Securicor» και μέλος αυτού ο Παναγιώτης Κοντολέων (τέταρτος των εναγομένων) γενικός διευθυντής της «Group 4 Securicor» και ότι τα γραφεία του Σ.Ε.Ε.Υ.Α. μεταφέρθηκαν από την Λεωφ. Πεντέλης 88 στη Σώρου 7 στην Μεταμόρφωση, όπου είναι η έδρα της «Group 4 Securicor». Επίσης, επανέλαβε τις αιτιάσεις του περί αθέμιτου ανταγωνισμού, καθώς η «Group 4 Securicor» δεν τηρεί τις κλαδικές συλλογικές συμβάσεις, υπογράφοντας συμβάσεις φύλαξης προσφέροντας, ως τιμή, ποσό κατώτερο του συμφωνηθέντος με την κλαδική συλλογική σύμβαση εργασίας και εν συνεχεία αναθέτει την εκτέλεση των συμβολαίων της σε υπεργολάβους, προκειμένου να μετακυλήσει την ευθύνη, με αποτέλεσμα οι υπηρεσίες φύλαξης να παρέχονται από ανειδίκευτους, ανασφάλιστους εργαζόμενους, οι οποίοι απειλούνται, όπως κατήγγειλαν και τα σωματεία εργαζομένων του Η.Σ.Α.Π.. Τέλος, έθεσε κάποια ερωτήματα σχετικά με την παρέμβαση της εισαγγελίας, λόγω των καταγγελιών, την θέση του Σ.Ε.Ε.Υ.Α., το επίπεδο των παρεχόμενων από την «Group 4 Securicor» υπηρεσιών φύλαξης και ποιος την προστατεύει. Περαιτέρω, ο ενάγων υπέβαλε ενώπιον του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου την από 30-06-2009 αναφορά του, στην οποία επαναλάμβανε τις κατηγορίες του για την «Group 4 Securicor». Κατόπιν αυτών ο Σ.Ε.Ε.Υ.Α., εκπροσωπούμενος από τους ως Πρόεδρο, ως Γενικό Γραμματέα, Παναγιώτη Κοντολέων, ως Ταμία, ως μέλος και ως μέλος, εξουσιοδότησε τον Ευάγγελο Καλορίζο, δικηγόρο Αθηνών (βλ. το από 15-09-2009 πρακτικό του Δ.Σ. του Σ.Ε.Ε.Υ.Α), να

υποβάλει την 16-09-2009, ενώπιον του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών, την από 14-09-2009 έγκλησή του (Α.Β.Μ. Β09/5990) κατά του ενάγοντος, κατηγορώντας τον ότι δια των αναφερομένων στο άρθρο, που δημοσιεύθηκε στο φύλλο της 17-06-2009 της εφημερίδας με τον τίτλο «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ», τέλεσε σε βάρος του το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμισης, προτείνοντας ως μάρτυρες τους τρίτο και τέταρτο των εναγομένων. Η ως άνω έγκληση εκδικάσθηκε την 03-12-2010 εκδοθείσας της υπ' αριθμ. 88590/2010 απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών, δυνάμει της οποίας ο ενάγων κηρύχθηκε αθώος της πράξης της συκοφαντικής δυσφήμισης, καθώς κρίθηκε πως σε ότι αφορά τα αναφερόμενα πραγματικά περιστατικά σε βάρος του Σ.Ε.Ε.Υ.Α., αυτά είναι αληθή. Ο ενάγων την 02-11-2009 υπέβαλε ενώπιον του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Αθηνών την από 21-10-2009 έγκλησή του (Α.Β.Μ. Δ09/6414) κατά του δευτέρου, του τρίτου, του τέταρτου, του πέμπτου και του έκτου των εναγομένων για τις πράξεις της συκοφαντικής δυσφήμισης, της ψευδούς καταμήνυσης και της ψευδορκίας, αναφορικά με την υποβληθείσα εναντίον του από 14-09-2009 έγκληση του Σ.Ε.Ε.Υ.Α., εκδοθείσας της υπ' αριθμ. 6066,7057/2016 απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Αθηνών και ήδη αμετάκλητης, καθώς δεν αποδείχθηκε η άσκηση ενδίκων μέσων κατ' αυτής, δυνάμει της οποίας καταδικάσθηκαν οι δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, πέμπτος και έκτος των εναγομένων για την πράξη της ψευδούς καταμήνυσης από κοινού. Ο ενάγων ισχυρίζεται ότι τα αναφερόμενα στην από 14-09-2009 έγκληση του Σ.Ε.Ε.Υ.Α., είναι ψευδή και συκοφαντικά και προς τούτο ο δεύτερος, ο τρίτος, ο τέταρτος, ο πέμπτος και ο έκτος των εναγομένων, ως μέλη του Δ.Σ., τέλεσαν εις βάρος του τις πράξεις της ψευδούς καταμήνυσης, ενώ ο τρίτος και ο τέταρτος εξ αυτών τέλεσαν επιπλέον τα αδικήματα της ψευδορκίας μάρτυρος, βάσει των από 01-10-2009 ένορκων καταθέσεών τους ενώπιον της Πταισματοδίκη Αθηνών, σε συνέχεια της από 14-09-2009 έγκλησης του Σ.Ε.Ε.Υ.Α., ενόσω ο δεύτερος, ο πέμπτος και ο έκτος των εναγομένων υπήρξαν ηθικοί αυτουργοί της πράξης τους (ψευδορκίας μάρτυρος). Ως προς την πράξη της ψευδορκίας μάρτυρος και της ηθικής αυτουργίας σε αυτή, κρίνεται ότι ο τρίτος και ο τέταρτος των εναγομένων, αλλά και ο έκτος εξ αυτών (λόγω της παραίτησης ως προς τον δεύτερο των εναγομένων και της μη νόμιμης κλήτευσης του πέμπτου), δεν προέβησαν σε αυτές. Ειδικότερα, ο τρίτος και ο τέταρτος των εναγομένων δια των αναφερομένων στις καταθέσεις τους, ότι Γενικές Συνελεύσεις και αρχαιρεσίες έγιναν κατά τα έτη 2004 και 2006, όπως προβλέπει το Καταστατικό και κατά την προβλεπόμενη διαδικασία, παρουσία δικαστικού, οπότε όλα έλαβαν χώρα νόμιμα, δεν είναι ψευδή, δεδομένου ότι αφενός μεν διενεργήθηκαν εκλογές παρουσία δικαστικού αντιπροσώπου και έλαβαν χώρα εκλογοαπολογιστικές Γενικές Συνελεύσεις των μελών και όχι τακτικές Γενικές Συνελεύσεις, ενώ κατά το πρακτικό

*Περύχθια
Η Εισαγγελέα*

αρχαιρεσιών της 24-09-2008 η εκλογική διαδικασία εξελίχθηκε ομαλά, χωρίς να υποβληθούν ενστάσεις. Εξάλλου, οι όποιες αλλαγές, έγιναν ενώπιον της δικαστικής αντιπροσώπου και των μελών του σωματείου, με αποτέλεσμα αυτοί να θεωρούν ότι έγιναν φανερά, χωρίς να υφίσταται πρόθεση αλλοίωσης των εκλογικών αποτελεσμάτων. Εκ των ανωτέρω λοιπόν οι καταθέσεις του τρίτου και του τέταρτου των εναγομένων, ότι οι αρχαιρεσίες έγιναν νομότυπα, ανταποκρίνονται στην αντίληψη και βεβαιότητα την οποία είχαν, χωρίς να υφίσταται εκ μέρους τους πρόθεση για ψευδή κατάθεση και συνεπεία αυτών δεν υφίσταται και πράξη ηθικής αυτοουργίας εκ μέρους του έκτου των εναγομένων. Περαιτέρω, ως προς την πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης κρίνεται ότι τα αναφερόμενα στην από 14-09-2009 έγκληση του Σ.Ε.Ε.Υ.Α. κατά του ενάγοντος δεν ήταν συκοφαντικά, καθώς η έγκληση αυτή κατατέθηκε σε απάντηση των αναφερομένων στο άρθρο του ενάγοντος την 17-06-2009 στην εφημερίδα «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ», στα οποία και απαντά χαρακτηρίζοντάς τα ψευδή, χωρίς να διαδίδει εις βάρος του ενάγοντος ψευδείς και απαξιωτικούς χαρακτηρισμούς ή άλλο γεγονός, το οποίο θα μπορούσε να βλάψει, σε προσωπικό επίπεδο, την τιμή ή την υπόληψή του, ενώ περαιτέρω δεν υφίστατο και πρόθεση συκοφάντησης του ενάγοντος, αλλά κατάρριψης των επίμαχων ισχυρισμών του με την δημοσιοποίηση περιστατικών. Ωστόσο, οι εναγόμενοι τέλεσαν την πράξη της ψευδούς καταμήνυσης, δια της ιδιότητας του γενικού γραμματέα (τρίτος των εναγομένων), του ταμία (τέταρτος των εναγομένων) και του μέλους (έκτος των εναγομένων) του εγκαλούντος Σωματείου και κατόπιν συναπόφασής τους. Συγκεκριμένα, εν γνώσει τους, καταμήνυσαν τον ενάγοντα ψευδώς ενώπιον των δικαστικών αρχών ότι τέλεσε την αξιόποινη πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης, με σκοπό να προκαλέσουν την καταδίωξή του γι' αυτήν, ενόσω γνώριζαν ότι τα ψηφοδέλτια των εκλογών της 24-09-2008 έφεραν διορθώσεις της τελευταίας στιγμής με διορθωτικό υγρό, οι οποίες εξάλλου ήταν εμφανείς και δια απλής επισκόπησης των σχετικών εγγράφων (βλ. σχετ. 22, όπως προσκομίζεται από τον ενάγοντα), προκειμένου να αλλάξει ο αριθμός των ψηφισάντων από 18 σε 19 και τα ονόματα που συμμετείχαν στην εφορευτική επιτροπή, χωρίς να υφίσταται υπογραφή του ενάγοντος στο σημείο. Ως προς την μεταφορά της έδρας, οι εναγόμενοι γνώριζαν ότι είχε λάβει χώρα μεταφορά της έδρας του σωματείου, από την οδό Πεντέλης 88 στο Χαλάνδρι, στην οδό Δημητσάνας 8 στους Αμπελόκηπους (βλ. την από 14-09-2009 έγκληση, όπου αναγράφεται η νέα διεύθυνση του σωματείου), χωρίς όμως να έχει ενημερωθεί σχετικά ο ενάγων, αν και δεν αποδείχθηκε ο ισχυρισμός του ενάγοντος ότι στην οδό Σώρου 7 στη Μεταμόρφωση Αττικής, συστεγάζονταν τα γραφεία του σωματείου και η επαγγελματική έδρα του Προέδρου του, (τρίτου των εναγομένων), ενώ και

η υπ' αριθμ. 2.807/05-05-2009 βεβαίωση του δικαστικού επιμελητή του Πρωτοδικείου Αθηνών Παναγιώτης Νταραγιάννη βεβαιώνει μόνο την μεταφορά της έδρας του σωματείου. Βάσει των προαναφερομένων, οι εναγόμενοι καταμήνυσαν τον ενάγοντα ψευδώς, αναφορικά με τις διορθώσεις επί των ψηφοδελτίων και την μεταφορά της έδρας, τα οποία ήταν αληθή κατά τον τρόπο που αυτός τα ανέφερε, η δε πράξη τους αυτή είναι υπαίτια και παράνομη, καθώς εκ της θέσης τους γνώριζαν την αναλήθεια των καταγγελιών τους, ως προς το σκέλος αυτό. Δεν συντρέχει δε, λόγος άρσης της ευθύνης τους, απορριπτομένης της ένστασης του άρθρου 367 παρ. 1 ΠΚ, περί άσκησης της επίδικης έγκλησης, προς διαφύλαξη και ικανοποίηση έννομων συμφερόντων, καθώς η προάσπιση των δικαιωμάτων του σωματείου, δεν δικαιολογεί την ψευδή καταμήνυση. Η προβαλλόμενη ένσταση καταχρηστικής άσκησης της υπό κρίση αγωγής, θα πρέπει να απορριφθεί, καθώς δεν αποδείχθηκε ότι αυτή υπερβαίνει προφανώς τα όρια που επιβάλλουν η καλή πίστη ή τα χρηστά ήθη ή ο κοινωνικός ή οικονομικός σκοπός του δικαιώματος, αποσκοπούσα σε εξυπηρέτηση προσωπικών συμφερόντων και σκοπιμοτήτων του ενάγοντος, συνυπολογιζομένου πάντοτε ότι μεταξύ των διαδικών υφίσταται επί σειρά ετών αντιδικία για ζητήματα, που άπτονται της επαγγελματικής τους δραστηριότητας και σωματειακής δράσης. Εκ των ανωτέρω λοιπόν κρίνεται ότι ο ενάγων εκ της αδιοπρακτικής συμπεριφοράς του τρίτου, του τέταρτου και του έκτου των εναγόμενων υπέστη ηθική βλάβη, καθώς δια της ψευδούς καταμήνυσης επλήγη η τιμή, η υπόληψη και η επαγγελματική του ακεραιότητα και υπέστη ψυχική αναστάτωση και ταλαιπωρία εκ της δικαστικής διένεξης, για την οποία θα πρέπει να λάβει εύλογη χρηματική ικανοποίηση, καθοριζόμενη το ποσό των 2.000 ευρώ, από έκαστο, το οποίο κρίνεται εύλογο, λαμβανομένων υπόψη (στο καθορισμό του) των γενικότερων περιστάσεων εντός των οποίων ενήργησαν οι εναγόμενοι, ήτοι υπό την ιδιότητα των μελών του Δ.Σ. του Σ.Ε.Ε.Υ.Α. και όχι με προσωπική εμπάθεια, της έντασης του δόλου τους, της έντασης και της έκτασης της προσβολής, καθώς και της εν γένει κοινωνικής και οικονομικής κατάστασης των διαδικών μερών. Σύμφωνα λοιπόν με τα προαναφερόμενα, η αγωγή θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη και να αναγνωρισθεί ότι ο τρίτος, ο τέταρτος και ο έκτος των εναγόμενων οφείλουν να καταβάλουν στον ενάγοντα το ποσό των 2.000 ευρώ, έκαστος, με το νόμιμο τόκο ο καθένας από την επίδοση της αγωγής έως την εξόφληση. Τέλος, τα δικαστικά έξοδα του ενάγοντος θα πρέπει να επιβληθούν σε βάρος των εναγομένων, κατά το μερίδιο της ήττας τους (αρθρ. 178 ΚΠολΔ), σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

7ο φύλλο της υπ' αριθμ. (987) /2019 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(τακτική διαδικασία)

ΘΕΩΡΕΙ μη ασκηθείσα την αγωγή ως προς τον πρώτο και τον δεύτερο των εναγομένων.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ απαράδεκτη την συζήτηση της αγωγής, ως προς τον πέμπτο των εναγομένων.

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία του ενάγοντος και των τρίτου, τέταρτου και έκτου των εναγομένων

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ότι κρίθηκε απορριπτέο

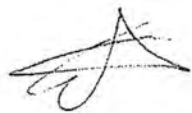
ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι ο τρίτος, ο τέταρτος και ο έκτος των εναγομένων είναι υποχρεωμένοι να καταβάλουν στον ενάγοντα το ποσό των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ ο καθένας και με το νόμιμο τόκο έκαστος από την επίδοση της αγωγής έως την εξόφληση.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ τον τρίτο, τον τέταρτο και τον έκτο των εναγομένων στην πληρωμή της δικαστικής δαπάνης του ενάγοντος, την οποία ορίζει στο συνολικό ποσό των τετρακοσίων πενήντα (450) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε στην Αθήνα την 09-05-2019.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Θεωρήθηκε
Η Εισηγήτρια

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ στην Αθήνα την 24-05-2019, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

11 ΙΟΥΝ. 2019

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΡΧΙΒΗ